

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Gruwelijk eng!

|.s

Wil je meer weten over het meisje met de toversokken?

Kijk dan op www.lsamsterdam.nl en

www.facebook.com/kolletje

Tekst © 2017 Pieter Feller
en uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam
Illustraties © 2017 Natascha Stenvert

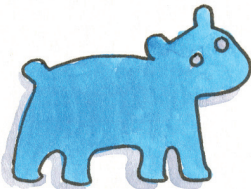
De kindertekeningen in dit boek zijn gemaakt door Sterre Kuipers (8 jaar)
Het lied op pagina 15 is geïnspireerd op *Wij gaan op berenjacht* van Helen Oxenbury

Alle rechten voorbehouden

Vormgeving Petra Gerritsen, splitters.nl

ISBN 978 90 245 7736 1

NUR 272

www.pieterfeller.nl
www.nataschastenvert.nl
www.facebook.com/kolletje
www.lsamsterdam.nl
www.boekenwereld.com

Inhoud

- Pim Pompoen 9
- De berenjacht 13
- Een bosgeest in huis 18
- Monsters op het bed 24

Pim Pompoen

Het is herfst en Kolletje en Dirk logeren een nachtje bij tante Laetitia in het bos.

‘Ik heb allemaal grappige dingen voor jullie bedacht,’ zegt tante.

‘O, wat dan?’ vraagt Kolletje nieuwsgierig.

Tante Laetitia knijpt haar ogen toe. ‘Dat zeg ik lekker niet, het is een verrassing. Kom maar mee naar de keuken. We gaan eerst samen brood bakken.’

‘Jeetje, wat gaaf, zeg!’ roept Kolletje.

‘Mijn mama koopt het brood bij de bakker,’ zegt Dirk.

Dat begrijpt tante. ‘Maar brood dat je zelf maakt, smaakt nóg lekkerder.’

Kolletje en Dirk krijgen een schortje voor. Ze klimmen op de stoelen die bij het aanrecht staan.

Tante wil net een pak meel uit het keukenkastje pakken als er op de deur wordt geklopt.

‘O, daar is zeker de postbode!’ Tante Laetitia loopt naar de voordeur.

Kolletje klimt op het aanrecht.

‘Wat doe je?’ vraagt Dirk.

‘Ik pak het meel wel even.’

Het is een groot pak en Kolletjes handen zijn klein. Oei, het glipt uit haar handen en valt op het aanrecht, vlak voor Dirk.

Het pak spat open en het meel stuift over hem heen.

Het komt in zijn ogen, en hij ziet helemaal wit. Dirk begint van schrik meteen te huilen.

‘Ik haal het wel weg,’ zegt Kolletje.

‘Ik z-zie n-niets m-meer,’ snikt Dirk.

Kolletje pakt een vaatdoekje en veegt ermee over zijn gezicht, maar dat helpt niet. Kolletje wil net alles schoon toveren als tante de keuken binnenkomt. Ze slaakt een gillette als ze Dirk ziet.

‘Je lijkt wel een spook.’

‘Wahaha,’ huilt Dirk. ‘Ik wil geen spook zijn.’

‘Het pak meel viel,’ zegt Kolletje met een sip stemmetje.

‘Stil maar, Dirk,’ zegt tante. Ze tilt hem van de stoel. Gelukkig is het meeste meel op het schort gekomen. Tante wast Dirks gezicht onder de kraan en ruimt daarna het gemorste meel op. Gelukkig heeft ze nóg een pak staan.

‘Nou, we kunnen beginnen,’ zegt ze zuchtend.

Ze verdeelt het meel over drie kommen. ‘Maak maar een kuiltje in het meel met je handen. Er gaat een beetje zout doorheen, en gist en water. Het water giet ik in het kuiltje en dat ga je heel voorzichtig door het meel mengen.’ Ze doet het voor.

‘Daarna gaan we kneden.’

Eerst gaat het kneden nog gemakkelijk, maar al gauw vinden Kolletje en Dirk het te zwaar. Ze puffen en steunen.

‘Leek ik echt op een spook?’ vraagt Dirk.

‘Ja,’ zegt Kolletje. Ze grinnikt.

Als ze klaar zijn met kneden, doet tante het deeg bij elkaar en maakt er een grote bal van.

‘Nu doe ik het in een blik en dan moet het deeg eerst rijzen.’

Daarna gaat het de oven in. Wij gaan nu de pompoen uithollen.’

Kolletje en Dirk hebben de grote oranje pompoen al gezien.

‘Waarom ga je dat doen?’ vraagt Kolletje.

‘Ik ga er een lampion van maken, met een kaars erin. Dat staat heel leuk in het donker.’

‘Mag ik ook snijden?’ vraagt Kolletje.

Maar dat vindt tante Laetitia te gevaarlijk. ‘Jullie mogen

straks wel de zadjes eruit halen,’ zegt ze. Ze

snijdt eerst het topje van de pompoen af.

Daar zit een groen steeltje aan.

‘Lijkt net een dikke haar,’ vindt Kolletje.

Tante hakt en kerft tot ze een holletje in

de pompoen heeft gemaakt. Daarna mogen

Kolletje en Dirk met hun handen de zadjes

eruit halen. Het is een lekker vies werkje.

Als ze klaar zijn, snijdt tante nog een

mond en ogen in de pompoen.

